

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Veneris et Cupidinis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἡλοτυπῆ. εἰ δ' ἄχθῃ παρὰ
 πατρὸς ἡραίου διχομήνη τὸ ἔκ-
 πομα, σὶ μὲν ὁ ἦδ' οἰνοχοεῖτω.
 σὺ δέ, ὦ Γανύμηδ' ἰμοὶ μὲν
 νῦν ἀναδίδ' ἢ πλὴν ἡδονικῶν, καὶ
 ἐφ' ἰκάνῃ, δὴς φῖνα μὲν, ἢ ὅτε
 πλῆρη ὀρέγῃς, καὶ αὐθις ὀπό-
 τε παρ' ἰμοῦ ἀφραμβόδοις.
 τί τῶο διακρύβας; μὴ δέδιδι
 οἰμώζετα ἦρ', λῶ τίς σιτυ-
 πᾶρ' ἰδέηκ.
 metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse voluerit.

ed magis incendis, quia zeu-
 lotypa es. Quod si verò gra-
 uaris à puero formoso acci-
 cipere poculum, tibi qui-
 dem filius ministret potum.
 Tu verò Ganymedes mihi
 soli imple calicem, & cum
 quolibet bis osculare me, &
 cum plenū porrigis, & cum
 rursum à me illum accipis.
 Quid ita lachrymaris? Ne

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a HEBB.] Dea pubertatis ac iuuentutis, & vt Hesiod. in
 Theogon. scribit, vxor Herculis ex Iunone & Ioue prognata.
 b NECTARE.] Nέκταρ, à νεῖ παρὰ, quæ privationem signi-
 ficat, & νέκρω, interitio. Potus est Deorum, de quo Hom. Il. α.
 Erat etiam vini nomen in Lydie Olympo ex fauis permixtis, &
 floribus odoratis concinnati, vide in Chil. Erasmi. NECTARIS flos.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ
 Ἐρῶς.

VENERIS ET
 Cupidinis.

Erasmo Roterodamo interprete.

V E N V S .

Ω Τίνορ ἔρω, ὄρα,
 οἷα ποιεῖς. ὅτ' ἐν τῇ
 γῆ νιζῶ, ὀπότ' ἔρῃς
 ἀνθρώπων ἀναπέθεῖς, καθ' αὐτ'
 ἢ κατ' ἀνέμων ἐρᾷ, ἀνὰ
 καὶ τὰ ἐν ὧ οὐρανῷ, ὅς τ' ἔρω
 rùm de his ago, quæ apud superos quoq; designas, qui quidem

C Ἔρῃδο γνате, vide
 quæ facis flagitia.
 Nō iā de his loquor,
 quæ te impulsore mortales in
 terra, vel in se quisq; vel in-
 uicē alij in alios faciunt: ve-
 * Iouem

Δία πολυμορφον ἐπιδεδυ-
 κς, ἀποάφωρς ὅτι ἄν ὅτι ἐπι-
 τὴ κοαρὸ δονῆ. τὴν ἀνελωλὴν δὲ
 ἀαθαυρῆς ἢ τὸ ὄραυδ, τὸ ἥλιον
 ἢ παρὰ τῆ Κλυμηνή βραδῶσαν
 ἰδίον ἀναγκάζεις ἐπιπληρο-
 ροῦν τὴ ἰπασίας. ἢ ἢ δὲ ἰδ-
 ἰμὲ τὴν μύθρα ὀβελίς, θαρ-
 ξῶν ποίας, ἀτὰρ σὺ δὲ τομῆς
 εὐτάς, καὶ τὴν Ρέαρ. ἀὸ τὴν
 γραῦν ἢ δὲ, καὶ μὴτέρα τῶν.
 τῶν θῶν, ἀνέπιδες παδρα-
 κῆρ, ἢ τὸ φρυγίον μέραιον
 ἰκῆνο ποθῆν. ἢ νῦν ἰκῆνυ μέ-
 μνην ἐπὶ σὺ, ἢ ἰωξάμενυ τὸς
 ἀέουτας, παραλασῶν ἢ τὸς Κο-
 ρυθαντας, ἀτὲ μανιῆς ἢ ἀδ-
 τὸς ὄντας, ἀνα ἢ κᾶτω τὴν 1.
 δῆλυ πειπολοῦσι. ἢ ἢ ὄλοπ-
 ρῶν ἐπὶ τῶ Α. Π. οἱ Κορυθαντες
 ἢ, ὃ ἢ ἀὸ τὴ τῆμν) ξίφης τὸ πῆ-
 λω ὃ ἢ ἀνὲς τὴν ἰόμυλ. ἢ τῶ
 κικμῆνως ὄξ τὸ ὄρῶν. ὃ ἢ ἀνέ-
 τῶ ἀέρατι, ὃ δὲ ἰπιθομῆ τῶ
 τυμῆανῶ, ἢ ἐπιπληρῆ τῶ ἀνρ.
 θάλω ἢ ὄλωρ, θόρυβος ἢ μα-
 νία τὰ ἰρ τῆ ἰδης ἅπαντὰ ὄν.
 ἀδῆς τοίνυ ἅπαντα. Ἄ.
 coma p montes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympa-
 no tonat, alius cymbalo perstreptit: breuiter, omnis vnde quæq;
 Ida tumultus atq; insanix plena est Proinde cūcūa timeo: me

^a Iouem ipsum cogit variās
 assumere formas, in quod-
 a unq; tibi pro tempore visum
 fuerit, eū veniens. Tum Lu-
 cianē cælo deuocas. Quin &
 Solē aliquoies cōpellis len-
 tum apud Clymenē cessare,
 aurigandi muneris oblitum.
 nam quicquid iniuriæ in me
 matrē etiam cōmittis, auda-
 cter ac tanquam tuū facis.
 Verū tu quidē, ὃ deorum om-
 niū confidentissimē, ^b Rhēā
 insuper ipsam iā annū, præ-
 terēā deorum tam multorum
 parentem, eὐ pepulisti, vt pu-
 sionē adamei, atq; in Phry-
 giū illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam opera
 insanit, iunctisq; leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui & ipsi furore
 quodam sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidem Attis a-
 more eiulans: cæterū Corys-
 bantiū alius suum ipse penem
 ense defecat, alius demissa

ἤ τὸ τοιοῦτόν, ἢ τὸ μέγα σέ κα-
 κὸν τικούσῃ, μὴ ἀπμανῆσαι
 ποτὶ ἢ Ρέα, ἢ καὶ μάτορ ἔτι ἐμ
 αὐτῆ ὄσῃ, ἐκλόσῃ τὸς Κόρυθ-
 θαντας σὺπαβούτας, οὐ ὄσῃ
 σποθεῶσα, ἢ ὄσῃ δέσσι παρα-
 θακῆρ. ταῦτα ἢ ὄσῃ κινδυνώ-
 οντά σέ ὄρωσα. Ερ. θάρρῃ
 μήτερ, ἐπὶ ἢ τοῖς λίσσιρ αὐ-
 ὄσῃ ἢ ὄσῃ ξυῶνθῃς ἐμὶ ἢ πολ-
 λάκῃς ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶ-
 τα, καὶ τῶς λόμῃς λαβόμῃ
 λῶσῃ αὐτός. οἱ δέ σάυνοσί
 με, καὶ πῶ χῆρα διχόμῃσι.
 ἐς τὸ σόμα πειλιχημῃσῃ.
 νοι, ἀπθῃ δῶσῃ μοι. αὐτῇ ὄσῃ
 ὄσῃ ἢ Ρέα, ποτὶ ἀρῃ ἐκείνῃ σχο-
 λῶ ἀγάγοι ἐπὶ ἐμὶ, ὄσῃ ὄσῃ
 ἐμ ὄσῃ Αἴγῃ, καὶ ὄσῃ τί ἐγὼ ἀδῃ-
 κῶ, δεικνὸς τὰ ἐκατὰ οἶα ὄσῃ
 ὄσῃ μῃς δέ μὴ ἐφίεθῃ τῶν ἐα.
 λῶρ, μὴ τοίνῃ ἐμὶ αὐτιῶθῃ
 τῶν. ἢ θέλας σὺ, ὄσῃ μήτερ,
 αὐτῇ μῃ ἐπὶ ἐρῃ, μήτῃ σέ
 τοῦ Αἴρω, μήτῃ ἐκείνορ
 ὄσῃ; Αἴρω. ὡς δεικνὸς εἶ, καὶ
 ἐρατῆς ἀπαντωρ. ἀπῃ μῃ-
 νῶσῃ

tuu ne tale quid accidas,
 quandoquidem te produxi,
 ut si quando resipiscat Rhea,
 vel potius si pergat insanire,
 Corybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obijciant. Hic me
 sollicitat metus, quod videam
 tibi periculum imminere.
 CVP. Ocioso animo esto
 mater: siquidem leonibus e-
 tiam ipsis iam familiaris sum
 factus, ita ut sepe numero
 conscensus eorum tergis, pre-
 hensaq; iuba, equitis ritu in-
 sidens illos agitem. At verò
 illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum orò
 infertam receptant, labuntq;
 deinde mihi reddunt inno-
 cuã. Porro Rhea ipsi quan-
 do tandem vacauerit ut me
 oleiscatur, quom in Atræ sit
 tota? Postremò quid ego
 pecco, quum res pulchras, ut
 sunt, offero ac demonstros
 Vos ne appetite res pul-
 chras, quare his de rebus ne
 in me crimen conferte. Num

vis ipsa tu mater vii neq; tu posthac Martem ames, neque ille
 te? V E N. Vt es peruicax, & nulla in re non superas? Atta-
 men

ἄρα μου ποτὲ τῶν λόγων. *men horum quæ dixi, alia*
quando memineris.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoque & Cupidinis, quem poëta Martis & Veneris filium, atque ingentis potentiaë amoris esse deum voluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atque sagittas, de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

À IOVEM ipsum cogis varias assumere formas.] Erasmus noster *Chiliad. 1, Centuria 3, adagio primo: Aut regem aut fatuum nasci oportet: Quis nepos, inquit, quis balatro unquam nugatus est negatus, aut nequius nequam fuit, quàm Iupiter, cui regnum mundi dederunt poëtae. Technis salit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, infidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac cælum nobis implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se vertit in caculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphitrionem, in ignem, in pastorem, in serpensem, ut scribit Ovid. in 6. *Metamorph. b Rheam.*] Hoc nomine Cybele vocata est. Hanc poëta Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, eique quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cùm incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybantes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes, alios item ad similem agerent rabiem.*